DK-VET TEKST

Hvad viste undersøgelsen af den unge ulv fra Houstrup?

I august 2026 vakte en ulv opmærksomhed omkring Houstrup og Nørre Nebel i Vestjylland. Myndighederne modtog flere indberetninger om, at en ulv kom tæt på mennesker, også nær private haver, og var vanskelig at skræmme væk. Efter oprettelsen af en reguleringszone blev en ulv skudt af en medarbejder fra Naturstyrelsen den 13. august ved Blåbjerg Plantage. Ulven blev efterfølgende undersøgt på Københavns Universitet for at afklare, om sygdomme, skader eller andre fysiske forhold kunne forklare dens rapporterede nedsatte skyhed og begrænsede reaktion på forsøg på bortskræmning.

En ung hanulv uden tegn på alvorlig sygdom
Undersøgelsen viste, at der var tale om en ung hanulv, født i 2025. Den vejede 33,5 kg og var i lettere nedsat foderstand. Røntgenundersøgelse, obduktion og mikroskopisk undersøgelse af væv viste ingen væsentlige sygdomsforandringer i hjernen eller øjnene og ingen kraniemisdannelser. Røntgenundersøgelsen gav heller ikke holdepunkter for en knoglerelateret årsag til høretab. Undersøgelser for hundesygevirus, influenza A-virus og rabiesvirus var negative. Der blev påvist skader på hals- og brysthvirvelsøjlen, som vurderes at være opstået i forbindelse med skudaflivningen.

Der er påvist forskellige parasitære infektioner
I tarmkanalen fandtes talrige bændelorm af slægten *Taenia* spp. Der blev desuden påvist strongylideæg, som morfologisk var forenelige med æg fra hageorm (*Uncinaria* spp.). En sikker artsbestemmelse var ikke mulig på baggrund af æggenes morfologi alene. Parasitinfektionerne kan have bidraget til ulvens let nedsatte foderstand, men der blev ikke i øvrigt fundet tegn på, at de kunne forklare dens adfærd.
Der blev desuden påvist DNA fra parasitten *Hepatozoon canis* i organprøver. Denne parasit forekommer også hos tilsyneladende raske ulve i Danmark, og fundet vurderes ikke at have haft væsentlig sygdomsmæssig betydning hos den undersøgte ulv.

Bakteriefund skal fortolkes med forsigtighed
Flere organer viste tegn på begyndende nedbrydning efter døden og tegn på gennemvækst med bakterier postmortelt. Bakterier, herunder clostridier, kan efter dødsfaldet formere sig og sprede sig fra blandt andet tarmen til andre dele af kroppen. På baggrund af organernes tilstand vurderes bakteriefundene derfor overvejende at afspejle processer efter døden frem for infektion hos den levende ulv.
Ved supplerende DNA-undersøgelser af blod, hjerne og andre prøver fandtes blandt andet sekvenser klassificeret som Clostridium botulinum og Clostridium perfringens. Nogle bakterier i denne gruppe kan danne toksiner, men påvisning af bakterie-DNA viser ikke i sig selv, at et dyr har været sygt. Fire prøver blev undersøgt med en test rettet mod et protein knyttet til botulinumtoksin komplekset. Alle fire prøver var negative ved denne test.

Samlet konklusion på obduktionen
Ved den veterinærpatologiske undersøgelse blev der ikke påvist anatomiske forandringer, sygdomme eller andre forhold, som kunne forklare ulvens rapporterede nedsatte skyhed over for mennesker og dens begrænsede reaktion på forsøg på bortskræmning.
Ulven var et ungt dyr i let nedsat foderstand. Det kan ikke udelukkes, at disse forhold har haft betydning for dens fødesøgningsadfærd og tilbøjelighed til at opsøge områder med menneskelig aktivitet.
Samlet set gav undersøgelsen således ikke holdepunkter for, at ulvens usædvanlige adfærd (nedsat skyhed og nedsat reaktion ved forsøg på bortskræmning) skyldtes sygdom eller fysiske forandringer.

Undersøgelsen blev udført som led i den nationale faldvildtovervågning under Dansk Veterinær Konsortium (DK-VET), som er et samarbejde mellem Københavns Universitet og Statens Serum Institut (SSI). Røntgenundersøgelserne blev udført ved Sektion for Veterinær Billeddiagnostik på Københavns Universitet.

Kontaktperson:
Anne Sofie Vedsted Hammer, lektor, dyrlæge, PhD
Telefon: 23 80 76 92, E-mail: hammer@sund.ku.dk
Patologivagten, Københavns Universitet
Læs mere om fund og indsendelse af faldvildt: www.vildtsundhed.dk